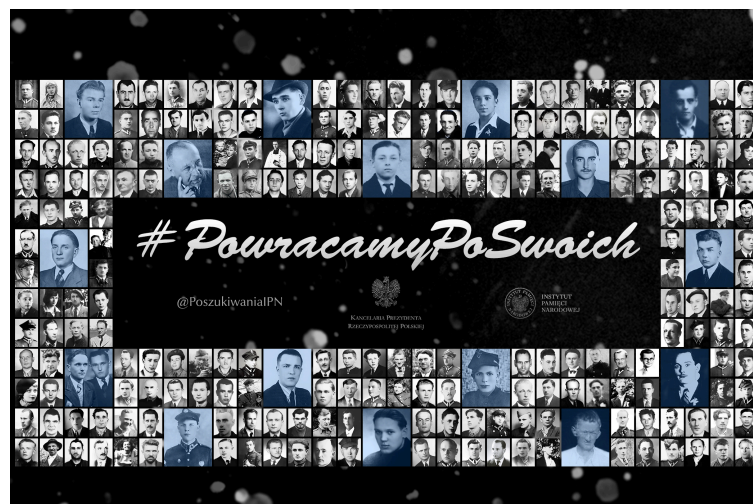

Biuro Poszukiwań i Identyfikacji

<https://poszukiwania.ipn.gov.pl/bbp/aktualnosc/21237,Powrocili-do-Swoich-Poznalismy-imiona-20-ofiar-zidentyfikowanych-przez-IPN.html>
06.05.2024, 07:32

Powrócili do Swoich! Poznaliśmy imiona 20 ofiar zidentyfikowanych przez IPN

W Belwederze ogłoszono dziś nazwiska 20 osób, których szczątki zostały odnalezione i zidentyfikowane w ramach działań Instytutu Pamięci Narodowej. Rodziny ofiar odebrały noty potwierdzające tożsamość ich bliskich. Wśród nowo zidentyfikowanych znajdują się m.in. ofiary terroru komunistycznego zamordowane lub zmarłe na terenie więzienia w Krakowie, Warszawie, Raciborzu i Szczecinie, a także nazwiska tych, których szczątki zostały odnalezione podczas prac poszukiwawczych prowadzonych na Litwie i Ukrainie.

W uroczystości wzięły udział rodziny zidentyfikowanych, prezes IPN dr Karol Nawrocki, jego zastępcy: dr hab. Krzysztof Szwagrzyk, dr hab. Karol Polejowski oraz dr Mateusz Szpytma, a także przedstawiciele władz i instytucji państwowych. Do

zebranych słowa pozdrowienia skierował Prezydent RP Andrzej Duda.

Prezydent w swoim liście przekazał wyrazy szacunku i współczucia dla rodzin odnalezionych zmarłych oraz nadzieję, że akt otrzymania ich not identyfikacyjnych przybliży zamknięcie bolesnego rozdziału w rodzinnych historiach. Wyraził także wdzięczność pracownikom zespołu pod kierownictwem prof. Krzysztofa Szwagryka za ich pracę i podziękował wszystkim, którzy „podtrzymują płomień pamięci o żołnierzach, którzy w latach 1939-1963 toczyli śmiertelny bój z wrogami Ojczyzny”.

Prezes IPN dr Karol Nawrocki odnosząc się do nazwisk ogłoszonych dziś Bohaterów powiedział: „Wierzę, że trwają w pokoju i w dumie z Rzeczpospolitej Polskiej, która za sprawą Instytutu Pamięci Narodowej upomina się o swoich synów, o tych z miast i wiosek polskich”. Dodał, że po dekadach IPN doprowadzi do pogrzebu kolejnej grupy zasłużonych osób (wywodzących się z czterech różnych pokoleń):

„Tych, dla których największą wartością była niepodległa od dwóch okupacji: niemieckiej i sowieckiej Polska. Tych, którzy nie godzili się na to, aby Polska w roku 1945 stała się sowiecką kolonią. Żołnierzy września 1939 roku, żołnierzy największej podziemnej armii świata – Armii Krajowej, podziemia poakowskiego, partyzantów i bohaterów z Narodowych Sił Zbrojnych i z Batalionów Chłopskich. Nie było tam cenzusu, jedynym wyznaniem była wolna i niepodległa Polska, są więc naszymi bohaterami”.

Prof. Krzysztof Szwagryk, wiceprezes IPN powiedział, że państwowa i narodowa misja odnalezienia szczątków Polek i Polaków zamordowanych w XX wieku, powierzona Instytutowi Pamięci Narodowej przez polski parlament w 2016 roku, musi być wypełniona do końca. „Do chwili, kiedy w przyszłości na kolejnych konferencjach identyfikacyjnych Instytutu Pamięci Narodowej, tutaj w Belwederze, w Pałacu Prezydenckim, na Zamku Królewskim w Warszawie zasiądą wszyscy ci, którzy od pokoleń oczekują na informację, gdzie pogrzebano szczątki ich najbliższych. Kiedy przybędą na tę konferencję rodziny pomordowanych przez komunistów, dzieci pana rotmistrza Witolda Pileckiego, krewni pana

generała Augusta Fieldorfa Nila, bliscy pana pułkownika Łukasza Ciepłińskiego. Kiedy przybędą na tę konferencję rodziny Polek i Polaków pomordowanych przez Niemców w KL Ravensbrück i KL Sachsenhausen. Przybędą rodziny ofiar zbrodni sowieckich, tych z Obławy Augustowskiej i tych, których szczątki wciąż jeszcze spoczywają w nieodkrytych dołach katyńskich. Przybędą w końcu rodziny tysięcy Polaków pomordowanych przez Ukraińców w rzeźni wołyńskiej. Aby stało się zadośćuczynienie, aby spełnić nasz polski obowiązek pamięci".

Renata Kisiołek, krewna Jana Kowalskiego, w imieniu zebranych rodzin ofiar odnalezionych w wyniku prac IPN powiedziała: „Te noty identyfikacyjne, które dziś odebraliśmy, nie są tylko potwierdzeniem tożsamości naszych bliskich, ale również przynoszą ulgę i pocieszenie naszym rodzinom. Dzisiaj możemy z dumą patrzeć na odrodzenie się pamięci o naszych bliskich. Ich imiona, historie, nie będą już pochowane tylko w otchłani tymczasowej pamięci. Wierzimy że identyfikacja ich ciał i godne złożenie na wieczny odpoczynek jest naszym obowiązkiem, a jednocześnie dziełem miłości i szacunku ku ich pamięci”. Wyraziła również wdzięczność pracownikom Instytutu Pamięci Narodowej, którzy przez lata dokładali starań, aby odnaleźć i zidentyfikować zaginionych bohaterów. „Zachęcam was gorąco do kontynuowania waszej pracy, która jest ważna dla całego społeczeństwa. Nie ustawajcie w trudach i nie odbierajcie nadziei czekającym na powrót do swoich. Chwila, w której otrzymujemy noty identyfikacyjne jest symbolicznym krokiem w kierunku sprawiedliwości i pojednania. Niech ta uroczystość będzie początkiem nowego rozdziału dla naszych rodzin i naszego narodu” - dodała.

Instytut Pamięci Narodowej prowadzi działania zmierzające do odnalezienia i identyfikacji ofiar reżimów totalitarnych oraz czystek etnicznych w ramach działalności Biura Poszukiwań i Identyfikacji IPN. Łącznie zidentyfikowano ponad 260 osób. W wyniku działań IPN odnaleziono i podjęto szczątki ponad dwóch tysięcy osób.

Biuro Poszukiwań i Identyfikacji IPN prowadzi działania poszukiwawcze na terenie całego kraju oraz poza jego granicami. Zespół specjalistów przebadał kilkadziesiąt

miejsc w Polsce, prowadził także prace m.in. na Ukrainie, Białorusi, Łotwie, w Gruzji, na Litwie, w Szwajcarii oraz w Niemczech. W 2023 r. zespół Biura Poszukiwań i Identyfikacji IPN przeprowadził prace w kilkudziesięciu lokalizacjach w Polsce. Był to m.in. Cmentarz Wojskowy na Powązkach, Cmentarz Osobowicki we Wrocławiu, teren jednostki wojskowej w Rembertowie, teren Górek Czechowskich w Lublinie. Przeprowadzono także kilka etapów prac poszukiwawczych w Muczmem w Bieszczadach, gdzie poszukiwano szczątków Polaków – ofiar zbrodni OUN/UPA z 1944 r. Należy także podkreślić rozpoczęcie prac poszukiwawczych na terenie cmentarza św. Wojciecha w Łodzi, gdzie odnaleziono dotychczas szczątki 4 ofiar niemieckiego obozu dla dzieci i młodzieży. Przeprowadzone zostały także prace poszukiwawcze poza granicami kraju, m.in. dwa etapy badań na terenie Kalwarii Wileńskiej w Wilnie, gdzie odnaleziono szczątki żołnierzy Armii Krajowej, poległych w Bitwie pod Krawczunami (operacja „Ostra Brama”).

Poniżej biogramy zidentyfikowanych ofiar.

Edward Borkowski

1922 - 1945

Edward Borkowski

Urodził się w 1922 roku w miejscowości Pawłowskie Pasieki koło Turgieli na Litwie. Był żołnierzem oddziału Armii Krajowej dowodzonego przez Sergiusza Kościatkowskiego ps. „Fakir”. Poległ 4 lutego 1945 roku w walce z oddziałem NKWD w miejscowości Raubiszki na terenie Litwy.

Szcątki Edwarda Borkowskiego zostały odnalezione w wyniku prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN we wrześniu 2020 r. w Raubiszkach na Litwie.

Napoleon Ciukszo 1913 - 1943

Napoleon Ciukszo ps. „Waligóra”

Urodził się w 1913 roku w Bielkiszkach w powiecie święciańskim w dawnym województwie wileńskim. W 1943 r. wstąpił do oddziału Armii Krajowej dowodzonego przez Antoniego Burzyńskiego ps. „Kmicic”, który stacjonował w rejonie jeziora Narocz. Brał udział w akcjach zbrojnych wymierzonych przeciwko Niemcom oraz w starciach z kolaboracyjnymi formacjami litewskimi i białoruskimi.

W sierpniu 1943 r. w trakcie jednej z potyczek został ciężko ranny. Po rozbrojeniu Brygady „Kmicica” przez sowiecką partyzantkę pod koniec sierpnia 1943 r. Ciukszo, któremu udało się uniknąć aresztowania, znalazł się pod komendą Zygmunta Szendzielarza ps. „Łupaszka” w szeregach formującej się 5. Wileńskiej Brygady AK. Zginął w grudniu 1943 r. w trakcie akcji prowadzonej w

gajówce Sobkiszki. Został pochowany na skraju lasu na terenie nieistniejącego obecnie majątku Cypliszki.

Szczałki Napoleona Ciukszo zostały odnalezione w wyniku prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN w sierpniu 2022 r. w okolicach miejscowości Maguny na Litwie.

Walenty Czaiński
1915 - 1939

Walenty Czaiński

Urodził się 6 lutego 1915 r. w Miłostawiu w powiecie wrzesińskim. W czasie kampanii wrześniowej brał udział w walkach toczonych przeciwko Niemcom przez 38 Dywizję Piechoty w okolicach Lwowa, gdzie

zginął pomiędzy 16 a 18 września. Został pochowany w zbiorowej mogile w miejscowości Dobrostany w województwie lwowskim.

Szczałki Walentego Czaińskiego zostały odnalezione i ekshumowane w trakcie prac prowadzonych w listopadzie 2014 r. przez ukraińskiego partnera na zlecenie byłej Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa, przy współpracy Konsulatu Rzeczypospolitej Polskiej we Lwowie.

Leopold ^{lub} Józef Daniec 1917/1921 - 1946

Leopold Daniec ps. „Leszek” lub Józef Daniec ps.
„Jastrząb”

Leopold urodził się 6 września 1917 r. w

miejsowości Zahlinice na terenie Czech, natomiast Józef 23 września 1921 r. w Oświęcimiu. Obaj bracia byli żołnierzami Zgrupowania Oddziałów Leśnych VII. Okręgu Wojskowego Narodowych Sił Zbrojnych kpt. Henryka Flamego ps. „Bartek”. Służyli w Samodzielnym Oddziale Leśnym im. „Szarego” dowodzonym przez Antoniego Bieguna ps. „Sztubak”. Obaj zostali zamordowani we wrześniu 1946 r. pod Malerzowicami Wielkimi w dawnym majątku Scharfenberg przez funkcjonariuszy aparatu bezpieczeństwa w ramach operacji o kryptonimie „Lawina”.

Szczałki jednego z braci zostały odnalezione w wyniku prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN w październiku 2012 r. w pobliżu Malerzowic Wielkich na Opolszczyźnie. Badania genetyczne niestety nie pozwalają na określenie, do którego z braci Dańców należą zidentyfikowane szczątki.

Wojciech Duśko 1910 - 1950

Wojciech Duśko

Urodził się 24 marca 1910 r. w Lipnicy Dolnej w powiecie bocheńskim. W lipcu 1945 r. osiedlił się w powiecie świdnickim na Dolnym Śląsku. W październiku 1946 r. został aresztowany przez funkcjonariuszy wrocławskiej bezpieki pod zarzutem prowadzenia działalności antypaństwowej jako prezes Powiatowego Zarządu Polskiego Stronnictwa Ludowego w Świdnicy. Wojskowy Sąd Rejonowy we Wrocławiu wyrokiem z 28 maja 1947 r. skazał Wojciecha Duśkę na łączną karę 6 lat pozbawienia wolności. Został osadzony w Więzieniu Warszawa I przy ul. Rakowieckiej, gdzie zmarł 11 stycznia 1950 r. podczas odbywania kary.

Szczałki Wojciecha Duśki zostały odnalezione w wyniku prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN w maju 2022 r. w kwaterze F II na terenie

Cmentarza Wojskowego na Powązkach w
Warszawie.

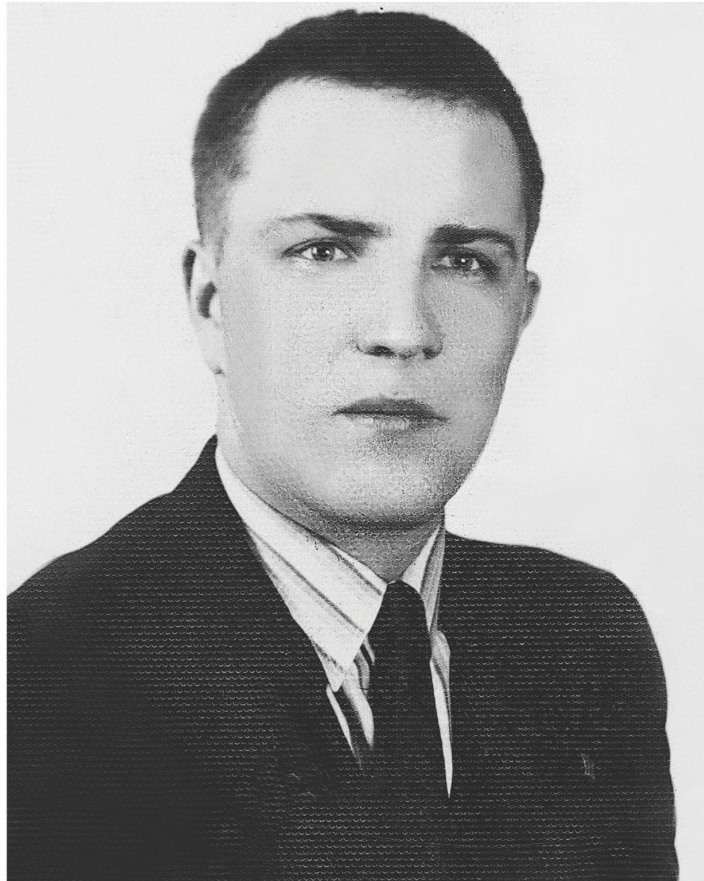
Edmund Kasprzyk 1923 - 1946

Edmund Kasprzyk ps. „Lech”, „Matniak”, „Czarny”

Urodził się 7 stycznia 1923 r. w Strzemieszycach w powiecie będzińskim. W 1940 r. został uwięziony w Sosnowcu za ucieczki z robót przymusowych w fabryce amunicji. Od 1943 r. był żołnierzem VIII. Okręgu Śląsk Narodowych Sił Zbrojnych. Od kwietnia 1945 r. pełnił służbę w drużynie Pogotowia Akcji Specjalnej ppor. Antoniego Sękowskiego ps. „Konrad”, „Metys”, gdzie był początkowo zastępcą dowódcy. Uczestniczył w akcjach zbrojnych oddziału. Został aresztowany w lipcu 1945 r. przez

funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Będzinie i po brutalnym śledztwie skazany 28 lutego 1946 r. przez Wojskowy Sąd Okręgowy IV w Katowicach na karę śmierci. Wyrok wykonano 4 maja 1946 r. w katowickim więzieniu przy ul. Mikołowskiej.

Szczałki Edmunda Kasprzyka zostały odnalezione w wyniku prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN w kwietniu 2021 r. na cmentarzu parafialnym przy ul. Wróblewskiego w Katowicach-Bogucicach.

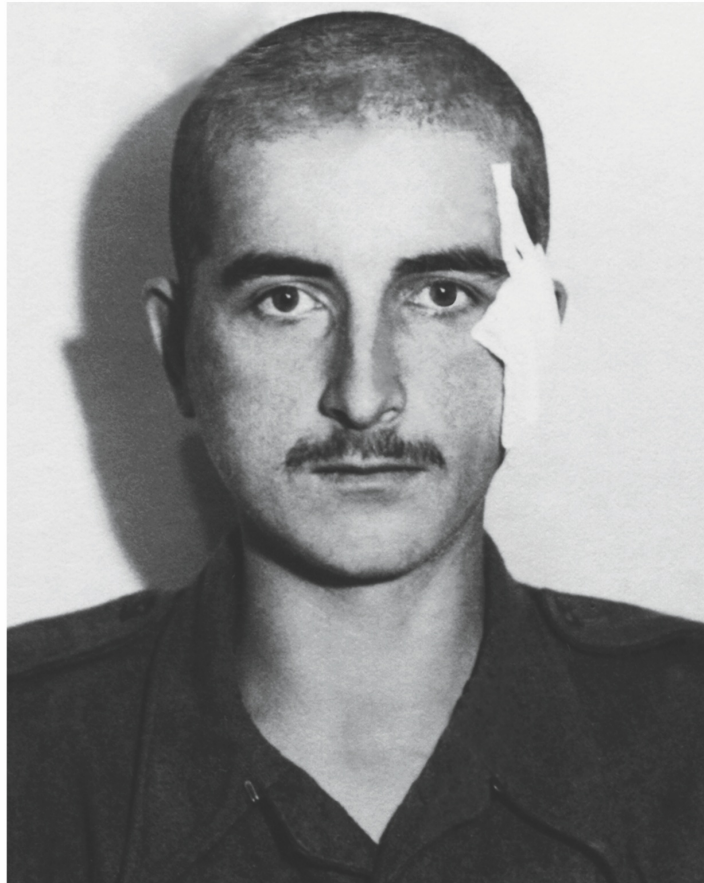
Ludwik Kawik
1911 - 1944

Ludwik Kawik ps. „Czujny”

Urodził się 20 października 1911 r. w Łękawicy w

powiecie tarnowskim. Podczas II wojny światowej należał do struktur Obwodu Armii Krajowej Tarnów kryptonim „Tartak”. Najprawdopodobniej na skutek donosu został aresztowany przez Gestapo w nocy z 30 listopada na 1 grudnia 1943 r., podczas szeroko zakrojonej akcji przeciwko członkom tarnowskiej AK. Po początkowych przesłuchaniach w siedzibie Gestapo przy ul. Urszulańskiej 18 w Tarnowie, został osadzony w tarnowskim więzieniu, skąd w połowie grudnia 1943 r. przewieziono go do Więzienia Policyjnego przy ul. Montelupich w Krakowie, gdzie zmarł 27 kwietnia 1944 r.

Szczałki Ludwika Kawika zostały odnalezione podczas prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN we wrześniu 2022 r. na cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

Ludwik Kłóska 1923 - 1946

Ludwik Kłóska ps. „Wigura”

Urodził się 16 sierpnia 1923 r. w Kaczycach w powiecie cieszyńskim, ale związany był z położoną nieopodal miejscowością Górki Małe. W 1941 r. został wywieziony do Niemiec na przymusowe roboty, a pod koniec 1944 r. osadzono go w obozie koncentracyjnym KL Gross-Rosen za sabotaż. Wiosną 1945 r. wrócił w rodzinne strony. W 1946 r. zaangażował się w działalność konspiracyjną dołączając do patrolu sierż. Stanisława Włocha ps. „Lis”, a następnie oddziału plut. Ludwika Byrskiego ps. „Żbik”, wchodzącego w skład zgrupowania Narodowych Sił Zbrojnych kpt. Henryka Flamego ps. „Bartek”. Uczestniczył w licznych akcjach zbrojnych grupy. Został aresztowany po starciu oddziału „Żbika” z obławą UB-MO-KBW w rejonie wsi Kocierz Moszczanicki w Beskidzie Małym w dniu 13 sierpnia 1946 r., w trakcie której został ranny w głowę.

Wojskowy Sąd Rejonowy w Krakowie wyrokiem z 24 października 1946 r. skazał „Wigurę” na karę śmierci, którą wykonano przez rozstrzelanie 8 listopada 1946 r. w więzieniu przy ul. Montelupich w Krakowie.

Szczałki Ludwika Kłóski zostały odnalezione podczas prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN w lipcu 2022 r. na cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

Jan Kowalski
1927 - 1946

Jan Kowalski ps. „Bystry”

Urodził się 21 sierpnia 1927 r. w miejscowości Rudno w powiecie lubartowskim. Od stycznia 1946 r. był członkiem oddziału Zrzeszenia Wolność i

Niezawisłość Wiktora Targońskiego ps. „Brzoza” z Obwodu WiN Lubartów. We wrześniu 1946 r. dołączył do oddziału Kazimierza Woźniaka ps. „Szatan” ze zgrupowania mjr. Hieronima Dekutowskiego ps. „Zapora”. 4 października 1946 r. został ciężko ranny w czasie potyczki z oddziałem KBW w miejscowości Piotrawin w powiecie lubelskim. Członkowie oddziału ewakuowali „Bystrego” z miejsca walki i umieścili na kwaterze u Aleksandra Gawrona w przysiółku Zakopaniny koło Woli Przybysławskiej w powiecie puławskim, gdzie wkrótce zmarł. Ciało partyzanta przeniesiono do domu Jana Sykuta w pobliskim Orliczu i włożono do trumny, którą ukryto w stodole, by w nocy przewieźć na cmentarz. 7 października 1946 r. trumnę odnalazła penetrująca wieś Grupa Operacyjna UB-KBW. Ciało partyzanta przewieziono do siedziby Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Lubartowie, gdzie przeprowadzono oględziny oraz dokonano identyfikacji z udziałem członków rodziny. Następnie zostało pochowane przez funkcjonariuszy za zgodą Sądu Grodzkiego w Lubartowie w nieoznaczonym miejscu.

Szczałki Jana Kowalskiego zostały odnalezione w trakcie prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN w kwietniu 2021 r. na cmentarzu Parafii Rzymskokatolickiej pw. św. Anny w Lubartowie.

Jan Kowalski

1917 - 1943

Jan Kowalski

Urodził się 1 września 1917 r. w Woli Blakowej w powiecie radomszczańskim. W czasie okupacji niemieckiej był współpracownikiem miejscowych struktur Armii Krajowej. 5 października 1943 r. został aresztowany wraz z Tomaszem Fronczakiem w rodzinnej miejscowości podczas obławy zorganizowanej przez żandarmerię niemiecką i przewieziony na posterunek do Dobryszyc. 6 października 1943 r. żandarmi wywieźli obu mężczyzn do lasu nieopodal wsi Zalesiczki, gdzie zostali rozstrzelani.

Szczałki Jan Kowalskiego zostały odnalezione w czerwcu 2019 r. podczas prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN w lesie w rejonie miejscowości Słostowice - Zalesiczki na terenie Nadleśnictwa Radomsko.

Józef Lewicki 1923 - 1946

Józef Lewicki ps. „Józef”

Urodził się 29 listopada 1923 r. w Szczyrku. Był żołnierzem Zgrupowania Oddziałów Leśnych VII. Okręgu Wojskowego Narodowych Sił Zbrojnych kpt. Henryka Flamego ps. „Bartek”. Służył w grupie kryptonim „Błyskawica” dowodzonej przez ppor. Józefa Kołodzieja „Wichurę”. Został zamordowany we wrześniu 1946 r. pod Malerzowicami Wielkimi w dawnym majątku Scharfenberg przez funkcjonariuszy aparatu bezpieczeństwa w ramach operacji o kryptonimie „Lawina”.

Szczałki Józefa Lewickiego zostały odnalezione w wyniku prac poszukiwawczych prowadzonych przez

IPN w październiku 2012 r. w pobliżu Malerzowic Wielkich na Opolszczyźnie.

Marian Misiak 1925 - 1947

Marian Misiak ps. „Anioł”

Urodził się 30 grudnia 1925 r. w Sielcu w dawnym powiecie włodzimierskim. Podczas II wojny światowej został wywieziony na roboty do Niemiec. Za próbę ucieczki na tereny okupowanej Polski został osadzony w karnym obozie pracy. Następnie skierowano go do budowy okopów nad Sanem, skąd uciekł i powrócił do rodzinnych Żarek w powiecie zawierciańskim. Tam dołączył do oddziału partyzanckiego Batalionów Chłopskich por. Mieczysława Filipczaka ps. „Mietek”, „Maciej”.

Działał w nim do czasu wkroczenia Armii Czerwonej w styczniu 1945 r. Po przejściu frontu zgłosił się na ochotnika do wojska, z którego zbiegł w lipcu 1946 r. dołączając do oddziału partyzanckiego ppor. Mieczysława Kozłowskiego ps. „Bunt”, podporządkowanego poakowskiej organizacji konspiracyjnej Armia Polska w Kraju. Brał udział w wielu akcjach zbrojnych zorganizowanych przez oddział. Został aresztowany w sierpniu 1946 r. i przeszedł brutalne śledztwo. Wyrokiem Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie z 4 grudnia 1946 r. został skazany na karę śmierci, którą wykonano przez rozstrzelanie 17 stycznia 1947 r. w więzieniu przy ul. Montelupich w Krakowie.

Szczałki Mariana Misiaka zostały odnalezione podczas prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN w październiku 2018 r. na cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

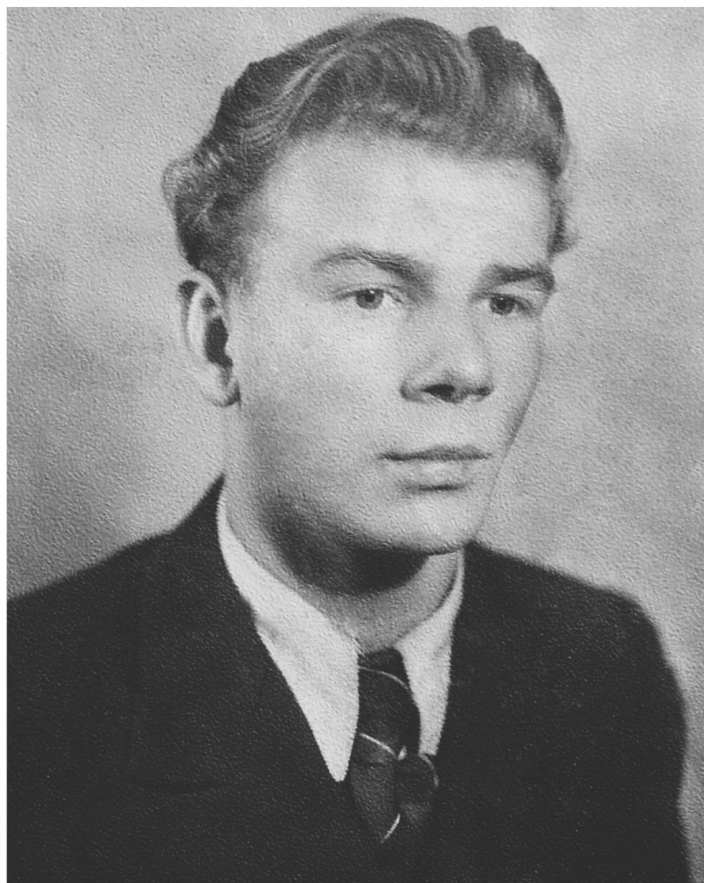
Tadeusz Obtulowicz 1926 - 1946

Tadeusz Obtulowicz ps. „Juhas”

Urodził się 19 lipca 1926 r. w miejscowości Zabłocie (obecna dzielnica Żywca). Był żołnierzem Zgrupowania Oddziałów Leśnych VII. Okręgu Wojskowego Narodowych Sił Zbrojnych kpt. Henryka Flamego ps. „Bartek”. W czerwcu 1946 r., gdy oblawa UB-KBW zbliżyła się do obozowiska „Bartka” na Baraniej Górze prowadził skuteczny ogień, umożliwiając wycofanie się dowódcy i sztabu. Został zamordowany we wrześniu 1946 r. pod Malerzowicami Wielkimi w dawnym majątku Scharfenberg przez funkcjonariuszy aparatu bezpieczeństwa w ramach operacji o kryptonimie „Lawina”.

Szczałki Tadeusza Obtulowicza zostały odnalezione w wyniku prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN w październiku 2012 r. w pobliżu

Malerzowic Wielkich na Opolszczyźnie.

Alojzy Ogrocki 1926 - 1946

Alojzy Ogrocki

Urodził się 18 stycznia 1926 r. w miejscowości Jaworze w powiecie bielskim. Był żołnierzem Zgrupowania Oddziałów Leśnych VII. Okręgu Wojskowego Narodowych Sił Zbrojnych pod dowództwem kpt. Henryka Flamego ps. „Bartek”. We wrześniu 1946 r. został zamordowany w Starym Grodkowie przez funkcjonariuszy aparatu bezpieczeństwa w ramach operacji o kryptonimie „Lawina”.

Szczałki Alojzego Ogrockiego zostały odnalezione w

wyniku prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN wiosną 2016 r. w Starym Grodkowie na Opolszczyźnie.

Tomasz Piątek 1906 - 1949

Tomasz Piątek

Urodził się 16 października 1906 r. w Słupcu w powiecie staszowskim. W okresie międzywojennym był członkiem Stronnictwa Ludowego, w czasie okupacji niemieckiej Batalionów Chłopskich, natomiast po zakończeniu wojny był związany z Polskim Stronnictwem Ludowym. W okresie od grudnia 1948 r. do marca 1949 r. udzielał pomocy członkom nielegalnej organizacji Legion Czarnego Lwa ppor. Władysława Pezdy ps. „Gruby Władek”,

„Janosik”, „Zakatyń”, działającej w powiatach: sandomierskim, buskim, tarnobrzesckim i mieleckim. Zapewniał posiłek i nocleg oraz przechowywał archiwum i „bibułę” grupy. Po aresztowaniu, 19 lipca 1949 r. został skazany przez Wojskowy Sąd Rejonowy w Kielcach na karę 2 lat pozbawienia wolności. Zmarł w trakcie odbywania kary w więzieniu w Raciborzu 28 października 1949 r.

Szczałki Tomasza Piątka zostały odnalezione w wyniku prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN w listopadzie 2020 r. na cmentarzu parafialnym Jeruzalem w Raciborzu.

Witold Poliński 1918 - 1946

Urodził się 26 grudnia 1918 r. w Zofiówce w powiecie monieckim. Należał do lokalnych struktur Armii Krajowej - Zrzeszenia Wolność i Niezawisłość, działał w drużynie dowodzonej przez Wincentego Klimowicza ps. „Skrytek, wchodzącej w skład kompanii „Rzepak” Jana Siedleckiego ps. „Pik”, „Wyrwa”. Został aresztowany 22 lutego 1946 r. przez funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Białymstoku i 8 marca 1946 r. skazany na karę śmierci przez Wydział ds. Doraźnych Sądu Okręgowego w Białymstoku. Wyrok wykonano 11 marca 1946 r. w więzieniu w Białymstoku.

Szczałki Witolda Polińskiego zostały odnalezione w wyniku prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN w czerwcu 2018 r. na terenie Białegostoku.

Henryk Skąlecki 1926 - 1947

Henryk Skąlecki ps. „Suchy”

Urodził się 1 maja 1926 r. w Woli Sławińskiej (obecnie w granicach Lublina). Od czerwca 1944 r. pełnił funkcję łącznika na placówce Lipniak w Konopnicy, dowodzonej przez Bolesława Banaszka ps. „Burza”, a następnie Stanisława Chrzanowskiego ps. „Ciemny”, która podlegała oddziałowi kpt. Stanisława Łukasika ps. „Ryś” ze Zgrupowania Armii Krajowej - Delegatury Sił Zbrojnych - Zrzeszenia Wolność i Niezawisłość mjra Hieronima Dekutowskiego ps. „Zapora”. W lipcu 1945 r. zranił nożem żołnierza „ludowego” Wojska Polskiego, który atakował bagnetem zebranych przed sklepem ludzi. Został aresztowany w grudniu 1945 r. i wyrokiem Wojskowego Sądu Rejonowego w Lublinie z 2 maja 1946 r. skazany na karę 3 lat pozbawienia wolności. Był więziony na Zamku w Lublinie, a od lipca 1946 r. w Raciborzu, gdzie zmarł 23 marca

1947 r. podczas odbywania kary.

Szczałki Henryka Skąleckiego zostały odnalezione w wyniku prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN w czerwcu 2021 r. na cmentarzu parafialnym Jeruzalem w Raciborzu.

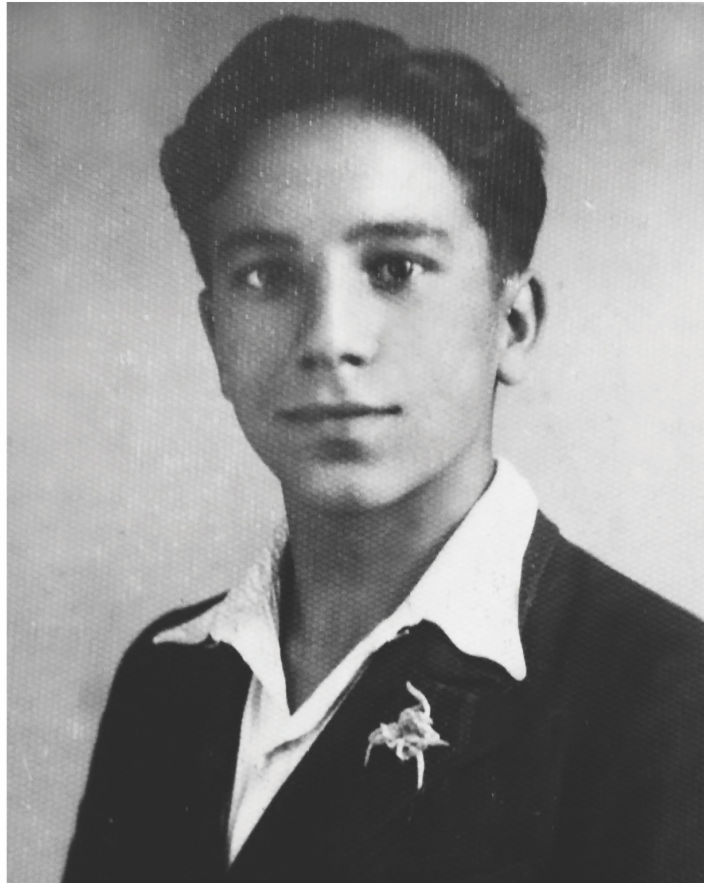
Henryk Szwejczer 1886 - 1949

Henryk Szwejczer

Urodził się 22 marca 1886 r. w Sosnowcu. Z zawodu był bankierem i przemysłowcem. Brał udział w powstaniach śląskich oraz obronie Warszawy we wrześniu 1939 r. W czasie okupacji niemieckiej należał do Związku Walki Zbrojnej Armii Krajowej postępując się pseudonimem „Słowikowski”. Po

zakończeniu działań wojennych objął funkcję dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Węglowego w Wałbrzychu. 3 grudnia 1948 r. został aresztowany wraz ze swoimi współpracownikami: Władysławem Czarneckim i Heinrichem Gerlichem, przez funkcjonariuszy Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego we Wrocławiu, pod zarzutem przygotowywania spisku oraz sabotażu gospodarczego. W trakcie śledztwa został poddany torturom, którymi wymuszono przyznanie się do winy. Wojskowy Sąd Rejonowy we Wrocławiu wyrokiem z 28 maja 1949 r. skazał Szwejcera na karę śmierci, którą wykonano przez rozstrzelanie 14 lipca 1949 r. w Więzieniu nr 1 we Wrocławiu przy ul. Kleczkowskiej.

Szczałki Henryka Szwejcera zostały odnalezione w wyniku prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN w kwietniu 2012 r. na terenie cmentarza Osobowickiego we Wrocławiu.

Eugeniusz Tomasik 1927 - 1946

Eugeniusz Tomasik ps. „Kruk”

Urodził się w Szczyrku w 1927 r. Był żołnierzem Zgrupowania Oddziałów Leśnych VII. Okręgu Wojskowego Narodowych Sił Zbrojnych kpt. Henryka Flamego „Bartka”. Służył w Samodzielnym Oddziale Leśnym im. „Szarego” dowodzonym przez Antoniego Bieguna ps. „Sztubak”. Został zamordowany we wrześniu 1946 r. pod Malerzowicami Wielkimi w dawnym majątku Scharfenberg przez funkcjonariuszy aparatu bezpieczeństwa w ramach operacji o kryptonimie „Lawina”.

Szcątki Eugeniusza Tomasika zostały odnalezione w wyniku prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN w październiku 2012 r. w pobliżu Malerzowic Wielkich na Opolszczyźnie.

Władysław Wójcik 1908 - 1950

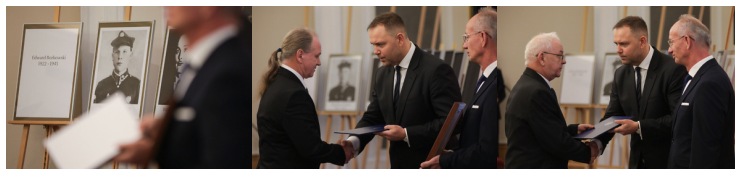
Władysław Wójcik

Urodził się 21 maja 1908 r. w Borowej w powiecie radomszczańskim. Po 1945 r. współpracował z oddziałem Konspiracyjnego Wojsko Polskiego dowodzonym przez Henryka Glapińskiego ps. „Klinga”, który działał na obszarze powiatu radomszczańskiego. Na terenie leśniczówki Ewina ukrywał żołnierzy oraz przechowywał broń. Został aresztowany w kwietniu 1946 r. i wyrokiem Sądu Okręgowego w Częstochowie z 10 maja 1946 r. skazany na 10 lat pozbawienia wolności. Zmarł 8 stycznia 1950 r. w trakcie odbywania kary w więzieniu w Szczecinie.

Szczątki Władysława Wójcika zostały odnalezione w wyniku prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN w kwietniu 2021 r. na terenie Cmentarza Centralnego w Szczecinie przy ul. Ku Słońcu.

Kolaz CIEMNE TŁO
pełny

Kalendariu in Prac

Rok 2003
Rok 2006
Rok 2007
Rok 2008
Rok 2009
Rok 2011
Rok 2012
Rok 2013
Rok 2014
Rok 2015
Rok 2016
Rok 2017
Rok 2018
Rok 2019
Rok 2020
Rok 2021
Rok 2022
Rok 2023
Rok 2024